

USTAWA
z dnia 3 października 2008 r.

**Opracowano na
podstawie: Dz.U. z
2008 r. Nr 196, poz.
1214.**

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz.U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 uchyla się pkt 7;

2) w art. 13:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty objęte systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,3% i podstawy naliczania opłaty rocznej, o której mowa w ust. 1a.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej stanowi kwota odpowiadająca 12,5-krotności sumy wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów kapitałowych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w ustawie - Prawo bankowe, obliczona przez bank według zasad określonych na podstawie przepisów tej ustawy.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, na kolejny rok określa i przekazuje podmiotom objętym systemem gwarantowania Rada Funduszu, nie później niż do końca roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym opłata ma być wniesiona.”.

Art. 2.

Do obliczania obowiązkowej opłaty rocznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wnoszonej na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego w roku 2008 stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisy art. 13 ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają po raz pierwszy zastosowanie do obliczania obowiązkowej opłaty rocznej wnoszonej przez banki w roku 2009.

¹⁾ Ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym dokonała w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. WE Nr L 135 z 31.05.1994).

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.